

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE JACHT NAAR DE SCHAT

Een toneelspel voor kinderen

door

1880

Chris De Ranter & Dennis Sysmans

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.3340

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A2

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE JACHT NAAR DE SCHAT* op te voeren moet de naam van auteurs *Chris De Ranter & Dennis Sysmans* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2016/0220/044
ISBN 978-90-385-14109

© 2016 Toneelfonds J. Janssens/Chris De Ranter & Dennis Sysmans
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(9 à 14 kinderen)

JAN : duidelijk de leider van de bende, neemt de beslissingen, maar heeft naast zijn grote mond toch maar een klein hartje.

PIET : meeloper, ziet geweldig op naar Jan, herhaalt hem vaak of praat zoals hij, is al even laf wanneer het erop aan komt.

JORIS : nuchter, ziet het gevaar, denkt helder, maar is sloom en traag, komt vaak met een goed idee nà de feiten, niet zo 'n pienter kereltje

CORNELIA : dappere meid, bijdehand, staat haar mannetje tussen de jongens maar moet vaak de kastanjes uit het vuur halen om dit te bewijzen.

Bijrollen:

1 OF 2 ABORIGINALS (scène 3) :

1 OF 2 NINJASTRIJDERS (scène 4) :

EEN GORILLA (scène 5) :

EEN INCA (scène 6) :

2 SECURITYLEDEN (scène 7) :

DE PRESIDENT VAN AMERIKA (scène 7) :

EEN ACTIVIST (scène 7) :

Er kunnen gemakkelijk dubbelrollen gevormd worden: gorilla + Inca = forse man. Vier anderen: een rol vóór de pauze en een rol na de pauze.

DECOR

Omdat het hele verhaal zich in dezelfde ruimte afspeelt, mag het decor slechts bestaan uit minimalistische aanwijzingen. Ofwel werkt men met een overhead - projector om een beeld van het continent of een sfeer te scheppen. De kinderen reizen achtereenvolgens naar Antarctica (bv. witte panelen of beeld van sneeuw en ijs), Australië (de bush), Azië (bv bamboe of rijstvelden), Afrika (de jungle), Zuid-Amerika (bergen en/of indianen), Noord-Amerika (flatgebouwen), Europa (de zolder).

KORTE INHOUD

Vier vrienden (Jan, Piet, Joris en Cornelia) ontmoeten elkaar op straat. Ze vervelen zich. Ze belanden op zolder waar ze in een oude koffer allerlei spullen ontdekken. Terwijl de jongens zich verkleden als piraat verzint Cornelia een schattenjacht.

Dan begint de avontuurlijke tocht door de verschillende continenten, op zoek naar de schat. De reis eindigt opnieuw op zolder (waar ze eigenlijk niet zijn weggeweest). Wat de schat precies inhoudt, blijkt voor iedereen nog een verrassing.

EERSTE DEEL

Scène 1

(De vier kinderen komen vanuit diverse hoeken de zaal ingewandeld, duidelijk verveeld. Ze spreken enkele kinderen aan (Wat doe jij hier? Is er iets interessants te zien? Regent het buiten? Weet jij geen leuk spelletje? Wanneer begint de school? Ze treffen elkaar vóór de bühne. Doek is dicht.)

JAN : Pff, ik verveel mij!

PIET : Pff, ik verveel mij!

JORIS : ... Ik verveel mij ook.

CORNELIA : Kunnen we niet iets doen?

JAN : Misschien weten deze kinderen wel iets om te doen!

(Gesprekje met publiek, maar elk voorstel wordt afgeketst.)

CORNELIA : Zeg, Jan, jij hebt toch een grote zolder thuis? Kunnen we daar niet iets vinden om mee te spelen?

JAN : Hm, ja, misschien wel... We kunnen altijd eens gaan kijken. Ik ben er al een hele poos niet meer geweest. Wie weet wat we er gaan vinden? Kom mee!

(Het stel verdwijnt achter het doek. Het doek gaat open. We zien een lege ruimte met bv. een staande kapstok met wat hoeden en jassen, een stoel, een oud schilderij, een kapotte lampenkap, een opgerold tapijt en ook een grote (rieten) koffer.)

JAN : Voilà: de zolder. Maar zoals je ziet is hier niet veel te zien,hé.

CORNELIA : Nee, inderdaad. Maar wél een mooie koffer! Wat zit daar in?

JORIS : Waarschijnlijk oude, stoffige boeken van zijn grootmoeder. Stationsromannetjes! Pfff!

CORNELIA : Er is maar één manier om daar achter te komen en dat is: open maken!

(Jan opent de kist.)

PIET : Bwei! Een onderbroek! Van wie is die geweest?

JAN : Niet van mij!

JORIS : Hij heeft anders precies jouw maat!

CORNELIA : *(komt geïnteresseerd kijken)* Een vliegenmepper! Daar kunnen we misschien tikkertje mee spelen! *(mept naar Jan en Piet)*

JORIS : Kijk eens! Een wereldkaart! Was je vader een wereldreiziger, Jan?

JAN : Nee, Joris, maar mijn gróótvader was wél een wereldreiziger. Hij was matroos op een schip en kwam vaak in verre landen.

CORNELIA : Ik zou best eens naar Afrika op reis willen gaan!

JORIS : En ik wil naar China!

PIET : En ik naar Amerika!

CORNELIA : Kom, kom, niet te veel fantaseren, jongens! Wat zit er nog in de kist?

JORIS : *(teleurgesteld)* De rest zijn kleren...

PIET : Haal ze er eens uit. Misschien kunnen we daar iets mee doen... *(trekt een gestreepte pyjamabroek aan)*

JAN : Haha, Piet, je lijkt wel een piraat!

PIET : Ja, een piraat! Ik ben kapitein Haak, haha!

JORIS : Komaan, Piet, met zo'n naam! Piet Piraat zul je bedoelen!

JAN : Ik weet wat! We verkleden ons als piraten en dan gaan we op wereldreis! Wat zeg ik? Op piratenreis!

CORNELIA : Ja! Goed idee!

JAN : Ha nee! Meisjes kunnen niet meedoen! Piraten zijn jongens, geen meisjes!

PIET : Dat is waar! Piraten zijn mannen, Cornelia!

JORIS : Ik heb nog nooit gehoord van een piratin of een pirates!

Cornelia duikt boos terug in de koffer. Terwijl de jongens zich omkleden, haalt ze er de wereldkaart uit. Uit haar broekzak haalt ze een stift of potlood en tekent op de kaart een route uit. Daarna haalt ze een stapeltje grote enveloppen uit de kist en oude papieren. Op elk blad schrijft ze een woord en

stopt de bladen dan in de enveloppen. Eén envelop laat ze weer in de kist vallen, een andere envelop hangt ze in de zaal, nog een andere envelop geeft ze aan een technicus. Tenslotte brengt ze vier enveloppen achter de scène (twee links en twee rechts). Dan zet ze de onderbroek op haar hoofd en neemt de vliegenmepper. Terwijl ze dit doet, kan ze wat hardop in zichzelf en tegen het publiek praten)

CORNELIA : Ha, ik mag niet meedoen! Zozo, ik ben niet goed genoeg om piraat te zijn. Dat zullen we dan nog wel eens zien! Ik heb een fijn plannetje bedacht! Wacht maar tot ze zien waar onze reis zoal naartoe gaat. Ik weet niet of ze dan nog zo'n dappere zeebonken zullen zijn! *(tegen de zaal)* Ik ga deze enveloppen verstoppen. Maar niks tegen de jongens zeggen, hé! Kunnen jullie wel een geheim bewaren? Dan zijn jullie ook echte piraten! Waaw!

(Ondertussen zijn de anderen klaar.)

Zijn jullie bijna klaar?

JAN : *(wijst naar Cornelia's hoofd)* Hé, mijn onderbroek!

CORNELIA : Aha!

(Jan kijkt beschaamd weg.)

Jullie hebben toch niet zo goed in de kist gekeken, hoor!

JAN : Wij hebben heel goed in de kist gekeken. Dat zie je toch!

PIET : De kist is zo goed als leeg! We hebben alles aangetrokken!

CORNELIA : En wat is dit dan? *(toont de kaart)*

JAN : Dat is die wereldkaart toch?!

CORNELIA : Helemaal niet! Kijk eens goed...

JAN : O! Een schatkaart!

PIET: Kijk nu, een schatkaart!

JORIS : Laat eens zien... Maar dat is een schatkaart!

CORNELIA : Ja, een échte schatkaart!

JAN : Geef eens hier, Cornelia! Ik ben erg goed in het lezen van schatkaarten. Kijk:
Azië, Australië, Amerika, Afrika...

PIET : (*zingt*) Ja, van Afrika tot in Amerika, van aan de Himalaya tot in de woestijn!

CORNELIA : Dat ziet mijn kleine teen ook! Maar hoe krijgen we die schat te pakken?
Dat is andere koek, hé.

JORIS : Ah, gaan we eerst iets eten dan?

JAN : Neen domoor, tenzij je het stof op de bodem van de kist eens wil proeven! Nee,
wij moeten eens nadenken hoe we die schat te pakken kunnen krijgen.

(De jongens gaan bij elkaar zitten op een opgerold tapijt. Cornelia wil zich er bij zetten.)

Nee, Cornelia, jij niet, hé. Jij bent toch geen piraat!

CORNELIA : (*wijst naar haar outfit*) Jawel!

JAN : Ik dacht het niet. Meisjes kunnen geen piraat zijn.

PIET : Nee, meisjes kunnen géén piraat zijn. (*laconiek*) Spijtig...

JORIS : Ga maar naar huis! Moeke heeft viskes gebakken!

(Cornelia slentert weg, maar blijft in een hoekje van de scène staan luistervinken.)

JAN : Allereerst moeten we een goede piratennaam verzinnen voor ieder van ons.

JORIS: Voor jou is dat dus niet moeilijk, hé, Piet Piraat!

PIET: Nee, die naam bestaat al; ik wil een eigen naam!

(De jongens denken na, roepen wat onzinnige voorstellen naar elkaar, maar vinden geen geschikte namen.)

JAN : Wacht, misschien kunnen de kinderen in de zaal een naam voor ons vinden!

(Interactie met het publiek. De jongens vinden geen bevredigende namen.)

CORNELIA : Amai, zeg, dat duurt zo lang! En het is nochtans zo simpel!

(Jan, Piet en Joris kijken haar beduusd aan.)

CORNELIA : Wel, luister maar eens naar dit liedje.

Muziek (zogezegd op iphone): Al die willen te kaap'ren varen (Ropalje)

(De jongens luisteren maar begrijpen het niet.)

Snappen jullie het niet? Jullie hébben al piratennamen: Jan, Piet, Joris en...

JAN : Corneel! Zie je wel dat meisjes geen piraat kunnen zijn!

CORNELIA : *(driftig)* Jawel! Meisjes kunnen wél piraat zijn! Jan, Piet, Joris en ...
Cornelia. *(ze wijst met haar vliegenmepper)*. Joehoe! *(rondedansje)*

(De jongens zuchten even, maar laten Cornelia al gauw voor wat ze is.)

JAN : *(tegen Piet)* Allee, hoe zit dat nu met die schat, piraat Piet?

PIET : *(tegen Joris)* Ja, hoe zit dat daar nu mee, piraat Joris?

JORIS : *(neemt de schatkaart)*: Hmm, tja, euh... ik weet niet...

CORNELIA : *(loopt naar Joris, pakt de kaart af en draait ze om)* Zó beter?

JORIS : Euh, ja... precies wel. Even kijken, we moeten naar... het einde van de wereld!

PIET : Het einde van de wereld?!

JAN : De Zuidpool dus.

CORNELIA : Antarctica dus.

PIET : Zeg, kapitein, is het daar niet vreselijk koud?

JAN : Koud? Koud! Dat zullen we nog wel eens zien! Ben je soms bang?

PIET : Euh, nee...nee.

JAN : Komaan, dan zijn we weg.

(De jongens stappen richting coulissen. Cornelia begint te lachen.)

CORNELIA : Te voet naar Antarctica zeker... Hahaha.

JAN : *(heeft Cornelia vlug door)* Zie je wel dat jij geen echte piraat bent. Jij weet nog niet eens dat piraten een boot hebben.

JORIS : Hebben wij een boot, kapitein?

JAN : *(geërgerd)* Kom piraten... Schip ahoi!

(De spelers rollen de mat open, zetten zich in het midden op een rij achter elkaar en tillen de zijkanten op. Alleen Jan blijft rechtstaan, met de arm recht vooruit wijzend. Cornelia stapt stiekem achter de anderen mee in. Doek dicht of black-out.)

Muziek: Conquest of paradise (Vangelis)

Scène 2

(Decor: witte doeken of panelen of ijsbergen uit isomo... En de mat-boot.)

JORIS : Amai, dat is hier koud! Je had gelijk, piraat Piet! En er is dan ook nog niks te zien.

PIET : Nee, alleen maar wit. Sneeuw en ijs. En grijze lucht.

JAN : *(wijst naar de zaal waar Cornelia in het begin een envelop, goed zichtbaar, heeft bevestigd)* En daar is ook iets wit! Hoort dat dan eigenlijk niet hier te zijn? Ga dat eens halen, piraat Joris!

JORIS : Zeg, kan piraat Piet dat niet doen?

JAN : Piraat Joris, het heeft misschien iets te maken met de schat die we zoeken, hé!

JORIS : Dat verandert de zaak. Ik ben al weg. Aiai, kapitein! *(gaat de zaal in, terwijl hij in zichzelf praat)* Wie heeft die hier nu gehangen, zo midden in Antarctica? Maar moet een schat niet in een schatkist zitten? Ik denk dat het een brief is van thuis, met de beste groeten van ons mama, omdat we op piratenreis zijn, hé.

JAN : Laat eens zien wat er in de envelop zit, piraat Joris! ... Ai, mijn vingers zijn bevroren. Ik krijg die klep niet open!